

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.

Glòria al Pare, i al Fill...

Al·leluia

Himne

**Tots els homes de la terra
som germans i hem de conviure en pau.
Ajudem-nos i estimem-nos
com el Crist ha estimat.**

1. Crist s'ha fet com nosaltres.

Crist ha guarit els cecs i els malalts.

Crist ha estimat els homes.

Oh germans, nosaltres ens hem d'estimar.

2. Crist, en l'Eucaristia
ens ha donat el cos i la sang.
Crist ha estimat...

3. Crist, al cim del Calvari,
clavat en creu, ens ha redimit.

Crist ha estimat...

4. Crist de la mort triomfa.
Crist ens envia el Sant Esperit.
Crist ha estimat...

Salmòdia

Ant. 1 Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vós.

Salm 121

Quina alegria quan em van dir:

“Anem a la casa del Senyor!”

Ja han arribat els nostres peus
al teu llindar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda,
conjunt harmoniós!

És allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor,
a complir l'aliança d'Israel,
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia,
els tribunals del palau de David.

Augureu la pau a Jerusalem:
“Que visquin segurs els qui t'estimen!
Que sigui inviolable la pau dels teus murs,
la quietud dels teus merlets!”

Per amor dels meus germans i els meus amics, deixeu-me dir:
“Que hi hagi pau dintre teu!”
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitjo el benestar.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 1 Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vós.

Ant. 2 Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Si el Senyor no construeix la casa,
és inútil l'afany dels constructors.
Si el Senyor no guarda la ciutat,
és inútil que vigilin els guardes.

És inútil que us lleveu tant de matí,
i aneu tan tard a reposar
per menjar el pa que us guanyeu a dures penes.
Fins quan dormen, Déu el dona als seus amics.

La millor herència són els fills, do del Senyor,
els descendents són la millor recompensa;
els fills que heu tingut quan éreu joves
són com les fletxes en mans d'un guerrer;

Feliç l'home que se n'omple el buirac:
si discuteix amb algú davant la gent,
no haurà de retirar-se avergonyit.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 2 Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Ant. 3 Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

Càntic (Ef 1,3-10)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist,
amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món,
perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats
amb el preu de la seva sang.
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu
s'ha desbordat en nosaltres.
Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim.

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres,
per executar-la quan els temps fossin madurs:

Ha volgut unir en el Crist tot el món,
tant el del cel com el de la terra.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 3 Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

Lectura bíblica

Ap 5, 1-14

Del llibre de l'Apocalipsi

Heu comprat per a Déu amb la vostra sang gent de tota tribu, llengua i nació

Jo, Joan, vaig veure que el qui seia al tron tenia a la mà dreta un document escrit per totes
dues cares, tancat amb set segells. Vaig veure també que un àngel poderós cridava
amb tota la força:

«¿Qui és capaç d'obrir els segells i de desplegar aquest document?»

Però en tot el cel, en tota la terra i en tot l'espai de sota la terra no trobaven ningú capaç d'obrir-lo i de veure què deia. Jo, veient que no trobaven ningú plorava desconsolat. Però un dels ancians em digué:

«No ploris: ha triomfat el lleó de la tribu de Judà, el rebrot de David: ell obrirà els segells i desplegarà el document.»

Aleshores vaig veure al mig, davant el tron i rodejat dels quatre vivents i dels vint-i-quatre ancians, un anyell dret, com degollat. Tenia set banyes i set ulls, que són els set Esperits de Déu enviats per tota la terra. L'Anyell s'acostà al qui seia al tron, i prengué de la seva mà dreta aquell document. Així que el tingué, els quatre vivents i els vint-i-quatre ancians es prosternaren davant d'ell. Cadascun dels ancians tenia una arpa i una copa d'or, plena de perfums, que són les pregàries del poble sant. I entonaren un càntic nou, que deia:

«Sou digne de prendre el document i d'obrir-ne els segells, perquè heu estat degollat i heu comprat per a Déu amb la vostra sang gent de tota tribu llengua i nació, i n'heu fet una casa reial i uns sacerdots dedicats al nostre Déu, que regnaran a la terra.»

I tot mirant la visió vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que rodejava el tron de Déu, junt amb els vivents i els ancians. Eren milers de milers i miríades de miríades que cridaven:

«L'anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança.»

Després vaig sentir totes les criatures que hi ha al cel, a la terra, sota la terra i al mar, totes les que hi ha en aquests llocs deien:

«Al qui seu al tron i a l'Anyell sigui donada la lloança, l'honor, la glòria i el poder, pels segles dels segles.»

Els quatre vivents responien:

«Amén.»

I els ancians es prosternaren adorant.

Lectura espiritual

Dels sermons de sant Bernat, abat

Sermó 2

Correm envers els germans que ens esperen

Els sants, ¿què en treuen del fet que els lloem? ¿Què en treuen que els glorifiquem? ¿De què els serveix, fins i tot, la celebració d'aquesta solemnitat d'ara? ¿De què els serviran aquests honors terrenals, si, segons la promesa infal·lible del Fill, és el

Pare celestial qui els honora? ¿En què els aprofiten els nostres panegírics? Els sants no necessiten els honors nostres, i la nostra devoció no els proporciona res; venerar la seva memòria ens aprofita a nosaltres, no a ells. Jo, ho confesso, sento com si un desig vehement m'abrusés quan penso en els sants.

Aquest és el primer desig que el record dels sants desvetlla i estimula en nosaltres: sentim l'anhel de fruit de la seva companyia tan cobejable, de merèixer ser conciutadans i comensals amb els esperits benaurats, i associar-nos amb el grup de patriarques, amb els estols de profetes, amb el senat dels Apòstols, amb els nombrosos exèrcits de màrtirs, amb el col·legi de confessors, amb els cors de verges, en resum, sentim l'anhel de reunir-nos en la comunió dels sants i alegrar-nos amb ells. Ens espera aquella Església dels començaments, i no en fem cas; ens enyoren els sants, i no hi donem valor; ens esperen els justos, i fem com si no ho veiéssim.

Desvetllem-nos d'un cop, germans, ressuscitem amb Crist, cerquem allò que és de dalt, estimem allò que és de dalt. Desitgem aquells que ens desitgen, correm envers aquells que ens esperen, anticipem-nos amb els desigs de les nostres ànimes a ser com aquells amb els quals hem de conviure. No hem de desitjar només la companyia dels sants, sinó posseir la felicitat que tenen ells, de manera que ambicionem amb un afany fervorosíssim la glòria d'aquells amb els quals volem estar. Aquesta ambició no és dolenta, i no és, de cap manera, perillosa l'afecció a aquesta glòria.

El segon desig que la commemoració dels sants encén en nosaltres és que Crist, la nostra vida, sens manifesti tal com es va manifestar a ells, i que nosaltres apareguem amb ell, plens de glòria. En aquest temps intermedi, el que és el nostre cap no se'ns presenta tal com és, sinó tal com es va fer per a nosaltres no pas coronat de glòria, sinó encerclat per les espines dels nostres pecats. Seria vergonyós que sota d'aquest cap ple d'espines un membre fos primmirat, perquè en aquest temps intermedi la porpra no li seria honor, sinó irrisió. Ens serà quan Crist hagi tornat, quan la seva mort no sigui mai més anunciada, per tal que sapiguem que també nosaltres hem mort i que la nostra vida està amagada en Crist. I ell apareixerà com a cap gloriós, i amb ell brillaran els membres glorificats quan reformarà el cos de la nostra humilitat segons la glòria del cap, que és ell, Crist.

En conseqüència, cal que desitgem aquesta glòria amb plena confiança. Certament per aspirar a una felicitat tan gran i anhelar-la, hem de valorar en gran manera també els sufragis dels sants, perquè allò que amb les nostres forces no podem obtenir se'ns concedeixi per la seva intercessió.

Responsori breu

R / Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

V / Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

R / Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

V / El Senyor és amb vós.

R / Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

V / Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

Càntic de Maria

Ant. Felix vós, Maria, que heu cregut! Es complirà el que el Senyor us ha fet saber.

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. Felix vós, Maria, que heu cregut! Es complirà el que el Senyor us ha fet saber.

Pregàries

Déu Pare totpoderós ha volgut que totes les generacions diguessin benaurada la mare del seu Fill, Maria. Lloem-lo amb tota la força de l'ànima i demanem-li:

Que la plena de gràcia pregui per nosaltres

Vós, que ens donàreu en Maria una mare de misericòrdia,
feu que sentin el seu amor de mare tots els qui es troben en perills.

Vós, que en la casa de Jesús i de Josep vau posar Maria per mestressa,
feu que, com ella, totes les mares fomentin en les famílies l'amor i la santedat.

Vós, que mantinguéreu ferma Maria al peu de la creu i que l'omplíreu d'alegria en la
resurrecció del vostre Fill,
ajudeu els que sofreixen i refermeu-los l'esperança.

Vós, que féreu Maria atenta a la vostra paraula i serventa fidel,
per la seva intercessió, torneu-nos servents i deixebles del vostre Fill.

Vós, que coronareu Maria reina del cel,
doneu als difunts el goig etern amb els sants en el vostre Regne.

D'acord amb el precepte del Senyor, diguem confiadament:

Pare nostre,

Oració

Senyor, concediu als vostres servents de fruir sempre de salut en el cos i en l'esperit; i,
per la gloriosa intercessió de la sempre Verge Maria, allibereu-nos de la tristesa de la vida
present i doneu-nos l'alegria de la vida futura. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els
vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor
Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:

Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

